

ÕPETAJATE TÖÖ ON VILJA KANDNUD

Riina Mürsepp ja Helden Taperson on mõlemad Keila I keskkooli kasvandikud, koos õppisid nad ka Tartu Ülikooli matemaatikateaduskonnas. Peale selle lõpetamist tuli Helden tööle kodukooli, Riina tee viis esialgu küll mujale, kuid tänaseks on temagi Keila I keskkooli matemaatikaõpetaja.

Seda muret, et matemaatikat õppida ei taheta, Keila koolis pole. «Muidugi on igas klassis õpilasi, kes vastumeelselt tundi tulevad. Ühele ei meeldi aine, teisele õpetaja, see on ju loomulik,» räägib Riina, kuid lisab: «Küsisin kord kaheksanda klassi õpilaste käest, kuidas nemad matemaatikatundidesse suhtuvad. Üks tüdruk ütles seepeale, et tema soov on saada matemaatikaõpetajaks. Olin meeldivalt üllatunud, kui neiu oma soovi põhjendas sellega, et nii aine kui õpetaja meeldivad. See võib küll enesekiietusena paista, aga lapsed on ka ise õel-

nud, et hoiakut õppeaine suhtes kujundab just nimelt õpetaja.»

Nii Riina kui Heldenale leivad vale olevat selle, et praegune koolisüsteem on orienteeritud nõrgemale õpilasele. Oluline peaks olema ikka inimest arendada, aga kui õpetaja peab kogu aeg arvestama erinevate õpilaste teadmiste ja võimete suurte erinevustega, kannatavad eelkõige tublimad.

Riina Mürsepp räägib, et tema on viimase probleemi lahendanud sellega, et jagas klassi kolmeks — tublimad, keskpärased ja nõrgemad õpurid. Lisaks on mitmed siinsed õpetajad läinud üle kümnepallisele hindamissüsteemile. Sellel on siinsete õpetajate arvates mitu eelist. Kõigepealt ütleb Riina Mürsepp, et hinnetega enam ei kaubelda. Kui viiepallisisüsteemis olid «kolm pluss» ja «neli miinus» praktiliselt võrdsed, siis nüüd enam mitte. Et neli negatiivset hin-

net on ikka rohkem kui üks järjekordne liialdus, põhjendab Riina Mürsepp nii: «Varem panime lapsele mitterahuldava töö korral lihtsalt kahe, nüüd aga saab seda väljendada mitme hindega. Kui ükskord saab õpilane «ühe», järgmisel korral aga «kolme», näitab see juba väikest arengut. Kümnepallisisüsteemile üleminekut ajendas seegi, et ka kõrgkooli sisseastumisel on sellele üle mindud. Sest kui koolis viie hindevariandiga harjunud õpilane saab sisseastumiseksamil kümnest vaid kolm palli, võib see olla talle suur löök.

Et vältida juba eespoolräägitud väga erineva tasemega õpilaste ühte klassi sattumist, moodustati Keila I keskkoolis tänavu juba teist aastat järjest keskkooli osas eraldi humanitaar- ja reaalklassid. Helden Taperson ühes neist õpetabki. Et selline asi on siin üsna uudne, siis on probleeme veel kuhjaga. Ei ole ko-

● ... ja Helden Taperson.

● Kuues klass matemaatikatunnis.

● Arvutihuvisi juhendab õpetaja Endel Kinks.

● Keila I keskkooli matemaatikaõpetajad Riina Mürsepp ...

gemusi, mille järgi helgemaid päid õpetada. Nii tuleb õpetajal endal tihti peale poole ööni ülesandeid otsida. Aga praegu tundub küll, et reaalklass on end õigustanud. «Minule on andnud see töö rõõmu. Ma ei pea klassis kedagi järele ootama või edasi vedama,» räägib Helden Taperson.

Matemaatikaõpetaja töö ei piirdu üksnes tunniandmisega. Kui ikka tõeliselt tahad oma õpilastele midagi anda, tuleb ise koostada ning trükkida kontrolltööd (tsentraalsed kontrolltööd on seni orienteeritud kõige nõrgemale õpilasele), otsida ülesandeid, lahendada need läbi, sest ka vigu tuleb õpikutes ette. Raske on töötada, kui esmaste õppevahenditega kindlustada ei

suudeta. Nii näiteks jõudsid kuuenda klassi matemaatikaõpikud kooli mõne nädala eest, samuti ka kaheksanda klassi töövihikud. Viiendale ja kuuendale klassile mõeldud töövihikuid pole aga ikka veel.

Et aga mitte pessimistlikult lõpetada, ütlen et maakonnas on Keila kooli ikka tugevaks reaalinete kooliks peetud. Helden Tapersoni sõnutsi pedagogid ise seda ei tunnetagi, aga kui aasta-paari eest hariduskoondise meetodid siin-seid tunde külastasid, olid nemad kiitnud õpilaste teadmiste ühtlast taset. Nii et vaatamata raskustele on Keila kooli matemaatikaõpetajate töö vilja kandnud.

KÜLLI KOPPELMAA
ALO RAIDMAA fotod